

Med kristne røtter - og åpen for nytt lys

AV JOHN ALWYINE-MOSELEY

Oversatt av Marit Kromberg

Inspirert av en artikkel av Tom Gulliver i The Friend 16. august og et leserbrev av Alastair Heron i samme tidsskrift 23. august, er John Alwyine-Moseley blitt inspirert til å skrive om sin egen erfaring. Tom Gulliver og Alastair Heron skrev om kvekerdommens kristne røtter og inviterte kvekere til å holde denne kunnskapen i andaktens lys for at vi selv kan erfare hvordan dette berører oss. I en artikkel i The Friend 27. september 2002, forteller John Alwyine-Moseley om hvordan dette som han tidligere ville forkastet, er kommet i sentrum for hans åndelig liv.

Jeg ble tiltrukket av kvekerne på 1970-tallet ved deres lysende eksempel på hvordan deltakende demokrati har vært praktisert over lang tid. Det var kvekernes røtter i før-marksistisk sosialisme og de historiske forbindelsene til Gerald Winstanley¹ som tiltrakk meg. Erfaringene med andakten som ble ledet av deltakerne, ikke av utpekte ledere, inspirerte meg på samme måte. Det var sosial rettferdighet mer enn fred som motiverte meg, for revolusjoner kan være nødvendige. Stillheten virket mer til å forfriske meg enn til å engasjere meg.

Kristendommen så jeg som relevant fordi dette med å elske din neste som deg selv var en nøkkelverdi for meg. Sosial rettferdighet som ikke var bygget på respekt for folk, ville ikke kunne vare - og derfor så jeg fredsarbeid som et middel, ikke som et mål.

Forandringen kom da jeg deltok på det britiske årsmøtet i år. På den andre dagen, da vi ble ledet til ettertanke omkring et kjent sitat av James Naylor, følte jeg meg helt satt utenfor mens en rekke talere sto opp og skravlet i vei om Guds kjærlighet. Dette har sin årsak i at

jeg som barn ble misbrukt på ulike måter av slektninger, og at jeg har erfart de samme fordommene som mange mørkhudede eller asiatiske folk blir utsatt for.

Men plutselig ble alle disse tankene mine avbrutt av en eldre mann, som til tross for den typiske britiske tilbakeholdenheten, snakket om betydningen av å huske på dem som ikke kan føle denne kjærligheten. Jeg forskrekket meg selv ved å gråte en stille elv av tårer mens jeg tok imot den kjærlighet og medfølelse som han hadde mot til å by fram.

For å skjule min forlegenhet forlot jeg møterommet og gikk til bokhandelen. Mens jeg prøvde å få øynene til å tørke ut, fant jeg en essaysamling kalt *Like virkelig som tusenfryden eller virkelig som 'jeg elsker deg'?* Denne boka ledet meg til et helt nettverk av kristne som søker og undersøker alle sider ved alle tradisjonelle kristne trosuttrykk og all kristen praksis. Det gjorde meg oppmerksom på at jeg ikke hadde noen dyp forståelse av slik tro og praksis eller av hvor vår tro og praksis står innen denne kristne tradisjonen.

For å rette på dette bestemte jeg meg for å kaste meg inn i et studium av kristen teologi, og leste blant annet bøker som Alister E. McGraths 600 siders innføring i 2000 års kristen teologisk diskusjon - faktisk verd å lese!

Det ble snart klart for meg at jeg fremdeles var uenig i de tradisjonelle oppfatningene om hele settet av kristendommens nøkkel-doktriner som utviklet seg fra det andre århundret i vår tidsregning. Men det gjorde faktisk andre som hadde kalt seg kristne og som hadde vært uenige både den gangen doktrinene ble dannet og senere.

Jeg begynte å oppdage tapte eller undertrykte stemmer; stemmer fra dem som hadde sett på Jesus som menneske, ønsket at lederskapet i kirken skulle være åpent for kvinner, og som la vekt på forestillingsevnene heller enn fornuften.

Måten disse levde på, og det åndelige livet de ga uttrykk for, gikk tapt eller ble marginalisert i løpet av de 5. og 6. århundrene. Det som slår meg når jeg leser om disse tapte kristne stemmene, er hvor mye av dem som er gjenfødt i kvekernes tro og praksis.

Jeg begynner nå å forstå det på bakgrunn av at vi er en del av den radikale 1600-talls-reformasjonen, og vi er blant dem som gikk lengst i å knytte tilbake til den forståelsen som følger av at i evangeliene snakket Jesus om Guds Rike 400 ganger, men om kirken bare to ganger.

Nå ser jeg betydningen av å sette ord på hva det innebærer å være en bekjennelsesløs kristen i et Rike, heller enn i en kirkeledet teologi, og hva det betyr å knytte dette til forestillinger om Gud i det indre heller enn der ute.

For meg er det dette som er å ha røttene i kristendommen og samtidig være åpen for nytt lys. Hva betyr det for deg?

☪☪☪

¹ Gerrard Winstanley (1609? - 1676) var en velkjent "søker" på 1600-tallet. Historien om ham og "the Diggers" fikk stor betydning for "the love revolution" på 1960-tallet.